

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danskeren 1

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 333. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1848_941-txt-shoot-idm14122.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Uagtet ligeledes *Ungdommen* af alle Stænder ligefra Begyndelsen frivillig fløi til Fanerne og brændte af Begjærlighed efter at kæmpe, falde eller seire for Fædernelandet, og skiøndt ogsaa denne Flamme vidunderlig næredes af *Norske og Svenske Frivillige*, som strømede hid for at blande Blod og staae Last og Brast med os, saa var *Ministeriet* dog ligesaa langt fra heri at see en *Aabenbarelse* af *Nordens Aand* og *Danmarks Lykke*, der sjungende uddrog til Seier, thi snart *afviste* man reentud de *Frivillige*, fordi de ikke havde *Indfødsret* (følgelig var *alt for ædelmodige*) eller man forlangde, at de ogsaa efter Krigen skulde bære Musketten, eller man lod dem dog mærke, de var slet *ikke velkomne*, og man blev under alt dette ei blot ved *strængelig* at indkalde de *Værnepligtige*, ligegodt, om det var de største Krystere, men man har alt truet os med en ligedan Udskrivning af *Uværnepligtige*. At *Frivillige* desuagtet har flokket sig og kæmpet som Løver under *Dannebrog*, og henrevet mangfoldige Ufrie med sig paa Heltebanen, at man tit har seet Ungersvende stille sig for *Værnepligtige* til deres Kaar *efter Krigen*, og dog at *indbetale Kiøbesummen* for deres egen Krop som Gave til *Krigs-Omkostninger*, og at *Værnepligtige*, som Fædre *kiøbde frie*, bagefter har stillet sig selv tillige, *det er Høimodigheds-Træk*, som i *Verdens-Historien* vil bevæge Tusinder blandt de kommende Slægter, men det synes ikke paa mindste Maade at have rørt *vort Ministerium*, der tvertimod synes at betragte alt saadant som Virkning af en latterlig Ruus, man snarere maatte beklage, end, som de gamle *Hververe*, fryde sig ved eller, som de nye *Fusentaster*, regne og bygge paa.